

къ, ни лѣсъ, освенъ единъ дивъ и страшнъ пустинъ ; скитася по стръмнины-тѣ на долини-тѣ и ся загубва еще толко ; бърза съ нетърпѣніе да намѣри къщѣ-тѣ си, надѣжда-та го принуждава да ся труди по вече, нъ напразно. Той трѣси колибѣ-тѣ си, а нищо не на мира. Страхъ-тѣ го съзема, и отчаяніе-то обладава души-тѣ му, когато-му ся примържели нѣщо, което той мислеше да е стяха-та на негови-тѣ сламени къщѣ, и видя, чи не е тя. Тога той позна заблѣженіе-то си и видя, чи ся намирва средъ единъ непознатъ самотъ, дѣто не ся виждаше никакво прибѣжище, нито челѣшкѣ стѣпкѣ. При това нощъ-та съвсемъ потъмня, бура-та свирепствоваше надъ главѣ-тѣ му и му одвояваше страхъ-тѣ. Въ пламенно-то му въображеніе ся явявахъ разны опасности ; той си въображаваше усойны-тѣ долове, страшны-тѣ пропасти, бездѣнны-тѣ дълбочины, безкрайны-тѣ ямы, калны тѣ бары и широки-тѣ езера (блата), къту неможеше да различи земѣ-тѣ отъ незамръзнали-тѣ еще водѣ. Страхъ-тѣ му пресѣква вървежа, сила-та му ся изгубва, и той пада при единъ купъ отъ снѣгъ и осѣща сичкѣ-тѣ горчевинѣ на смърть-тѣ, която устрѣляваше сърдце-то му и мѣчеше души-тѣ му ; защото той издѣхва безъ никаквѣ помощъ, далечъ отъ жени-тѣ си, дѣтца-та си и пріятелитѣ си.

Напразно чака жена му да ся върне, напразно му приготвя голѣмъ огънь и топли дрѣхы ; напразно гледѣтъ дѣтца-та му и презъ прозѣрцы-тѣ выкѣтъ баща си съ невины плачове. Увы ! той неще да види вече ни-